Hanna-Barbera

FAMILIA FLINTSTONE

Nimeni nu-i ca Dino !

EGMONT ROMÂNIA

Această carte este a mea:

_____

Dino's Double
Flintstones copyright © 1995
Hanna-Barbera Productions, Inc.
Drepturile pentru versiunea română aparţin Editurii EGMONT ROMÂNIA.
Calea Griviţei 160, sector 1, 78214 Bucureşti. Tel. 618 52 76
Imprimată la "Arta Grafică" S.A. - Bucureşti
ISBN 973-9151-74-4

Hanna-Barbera

FAMILIA FLINTSTONE

Nimeni nu-i ca Dino !

EGMONT ROMÂNIA

- Bine c-am terminat treaba ! îi spuse Fred lui Barney, pe drumul spre casă. Sunt așa de fericit că o s-o văd pe Wilma și pe micuța mea Pebbles !

Tocmai treceau podul spre casă, când îi căzu privirea pe degetul la care avea înnodată o batistă:

- Hmm... cred c-am uitat să fac **ceva !**

- Poate vroiai să cumperi ceva pentru Pebbles !
își dădu Barney cu părerea.

- Exact ! Asta era ! făcu Fred fericit. Ah, Barney, aș putea să-ți povestesc ore în șir despre Pebbles !

- Dar, Fred, asta și faci ! râse Barney

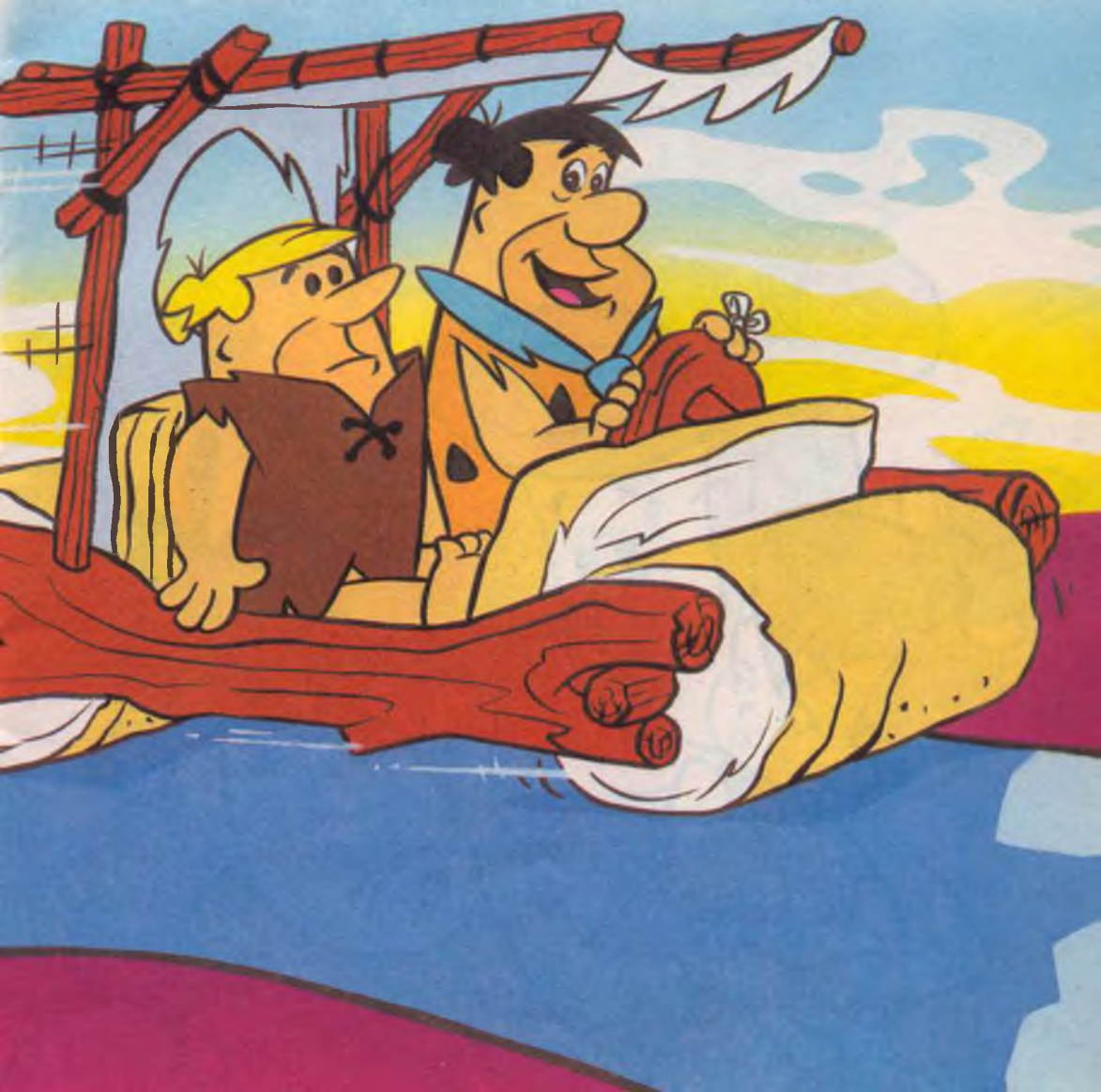

Acasă, Wilma, Pebbles și Dino sărbătoreau ceva. Dino primise un os mare și frumos !

- Azi este ziua ta, scumpul nostru Dino ! spuse Wilma privindu-l cu dragoste. Mă ajuți în toate și ai tot timpul grijă de Pebbles. Ești un membru **foarte important** al familiei noastre !

Dino se simțea tare mândru și-i mulțumi Wilmei cu veselie:

- Hlam ! Hlam !

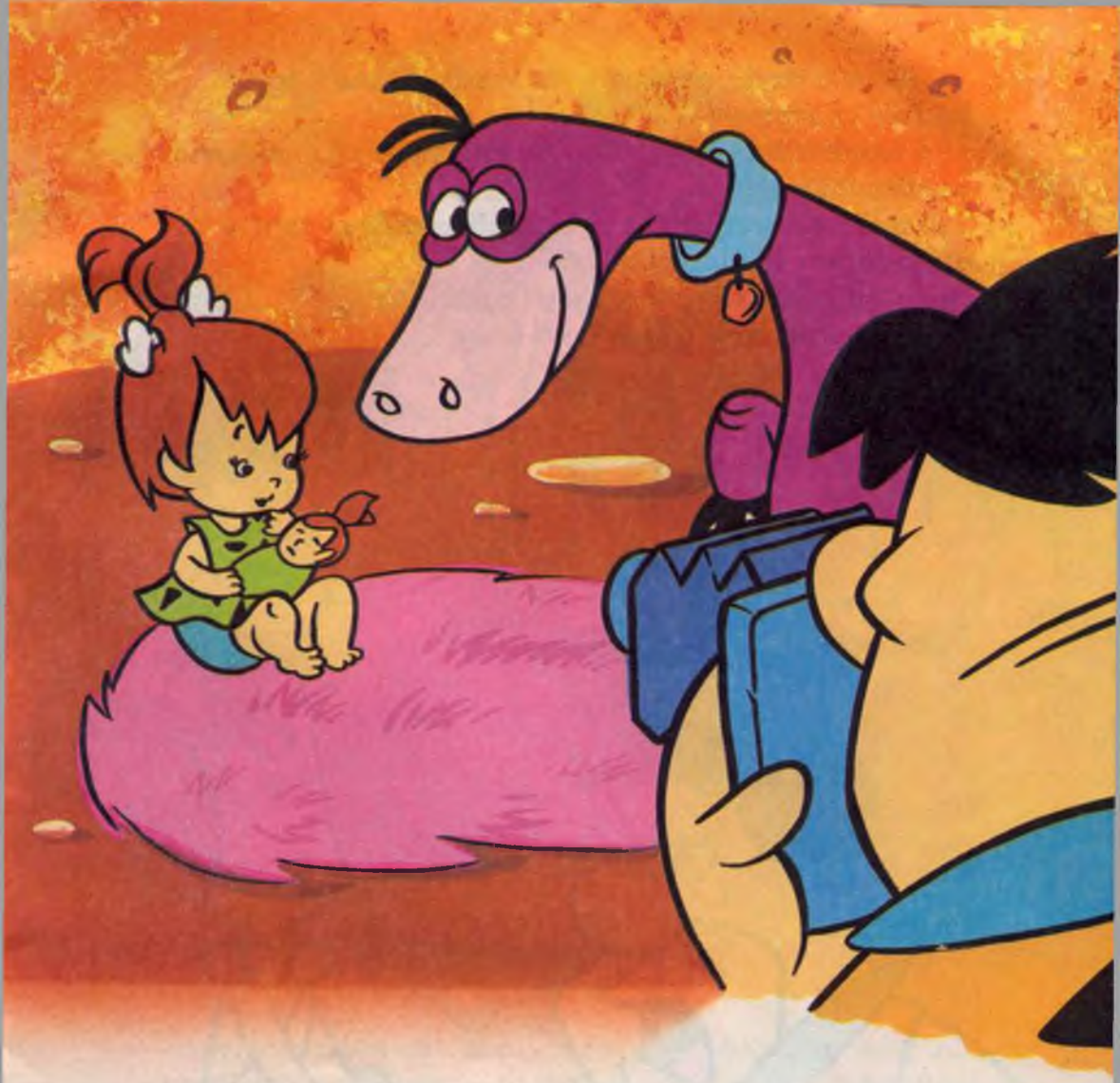

Tocmai atunci sosi și Fred:

- Uite, tati ți-a adus o păpușică ! Hai să-ți fac o poză, scumpa mea !

- Bănuiesc c-ai adus și o jucărie pentru sforăisauri, nu-i așa, Fred ? îl întrebă Wilma în șoaptă.

Dar Fred nu înțelese și întrebă în gura mare:

- Ce să facă Pebbles cu o jucărie pentru sforăisauri ?

Puțin mai târziu, pe când spăla vasele, Wilma îi spuse lui Fred cu reproș:

- E foarte trist c-ai uitat că azi se împlinește un an de când s-a născut Dino !

Acum, totul era clar ! Își înnodase batista ca să nu uite să-i cumpere un cadou lui Dino !

- Nu știu cum ai putut să-l uiți ! continuă Wilma cu reproșurile. Ar trebui să-i ceri scuze !

În camera alăturată, Dino o păzea pe Pebbles care se legăna în copăița făcută dintr-un trunchi de copac. Deodată, leagănul se înclină pe o parte și Pebbles s-ar fi lovit rău de tot dacă Dino n-ar fi prins-o cu botul lui mare și umed. În acel moment intră în cameră Fred care își ieși din fire când o văzu pe Pebbles atârnată în colții lui Dino.

- Afară cu tine, Dino ! Ești un pericol pentru Pebbles ! Nu mai ai ce căuta în casa asta !

Veni și ziua următoare...

Dino nu era de găsit ! Nici în casă, nici în curte !

Toată familia era necăjită și se întreba unde putuse să plece Dino.

Dino, la fel de necăjit și el, cutreiera prin împrejurimi, căutându-și o nouă casă.

"Snif ! Snif ! Ce mult îmi lipsește drăguța mea Pebbles !" se gândea el amărât peste poate.

Pebbles plângea și nu mai vroia să mănânce nimic până nu se întorcea Dino. Fred și Barney bătură drumurile cu mașina, dar nu-l găsiră nicăieri pe Dino !

- Am căutat peste tot ! spuse Fred când ajunse acasă.

- Am dat și un anunț la ziar ! completă Barney. Bietul Dino ! Ce singur trebuie să se simtă el acum ! Trebuie să găsească pe cineva care să-l iubească !

- Dar noi îl iubim și avem atâta nevoie de el ! oftă Wilma.

Puțin mai târziu, la ușa lui Fred erau deja trei persoane. Fiecare venise cu câte un saurian care semăna cu Dino.

Fred nu știa ce să mai creadă. Se plimba de la unul la altul:

- Dino ?! încerca el,

dar fără succes !

Dar... nici unul nu era Dino al lor !

Mai târziu, Fred și Barney ieșiră din nou să-l caute pe Dino. Deodată, lui Fred i se păru că-l vede pe Dino în grădina unei case.

- El e ! spuse Fred. Hai să-l luăm ! adăugă el.

Dar când intrară în curte, sforăisaurul, pe care-l luaseră drept Dino, începu să mârâie și se repezi la ei.

- E mai grav decât am crezut ! îi strigă Fred lui Barney. Lui Dino nu i-a trecut încă supărarea !

Apăru și stăpânul sforăisaurului:

- Bine v-a făcut ! Să nu vă mai legați altădată de Rocky al meu ! Lăsați-l în pace sau chem poliția !

- Îl cheamă Dino, nu Rocky ! Și e sforăisaurul **meu !** strigă Fred în timp ce fugea mâncând pământul.

- Așa, da ? Șo pe el, Rocky !

Și Rocky cel ascultător atât așteptă !

Odată ajuns acasă, Fred începu să facă un plan pentru eliberarea presupusului Dino.

- Știu cum să-l scoatem pe Dino de acolo ! îi spuse Fred lui Barney.
- Dar, Fred, dacă totuși nu este Dino ? încercă Barney.
- Sunt sigur că el este ! Dacă nu-i așa, o să dorm două săptămâni în cușca lui Dino ! Și acum, să-ți arăt care este planul meu...

Fred nici măcar nu bănuia că adevăratul Dino hoinărea singur și flămând de colo-colo, în căutarea unor noi stăpâni care să-l iubească.

Fred și Barney se furișară cu multă grijă în curtea unde îl văzuseră pe sforăisaurul despre care Fred credea cu încăpățânare că este Dino.

- Barney, fii atent ! Când spun **Acum,** te și repezi la el, îi pui sacul pe cap și... pe-aci ți-e drumul !

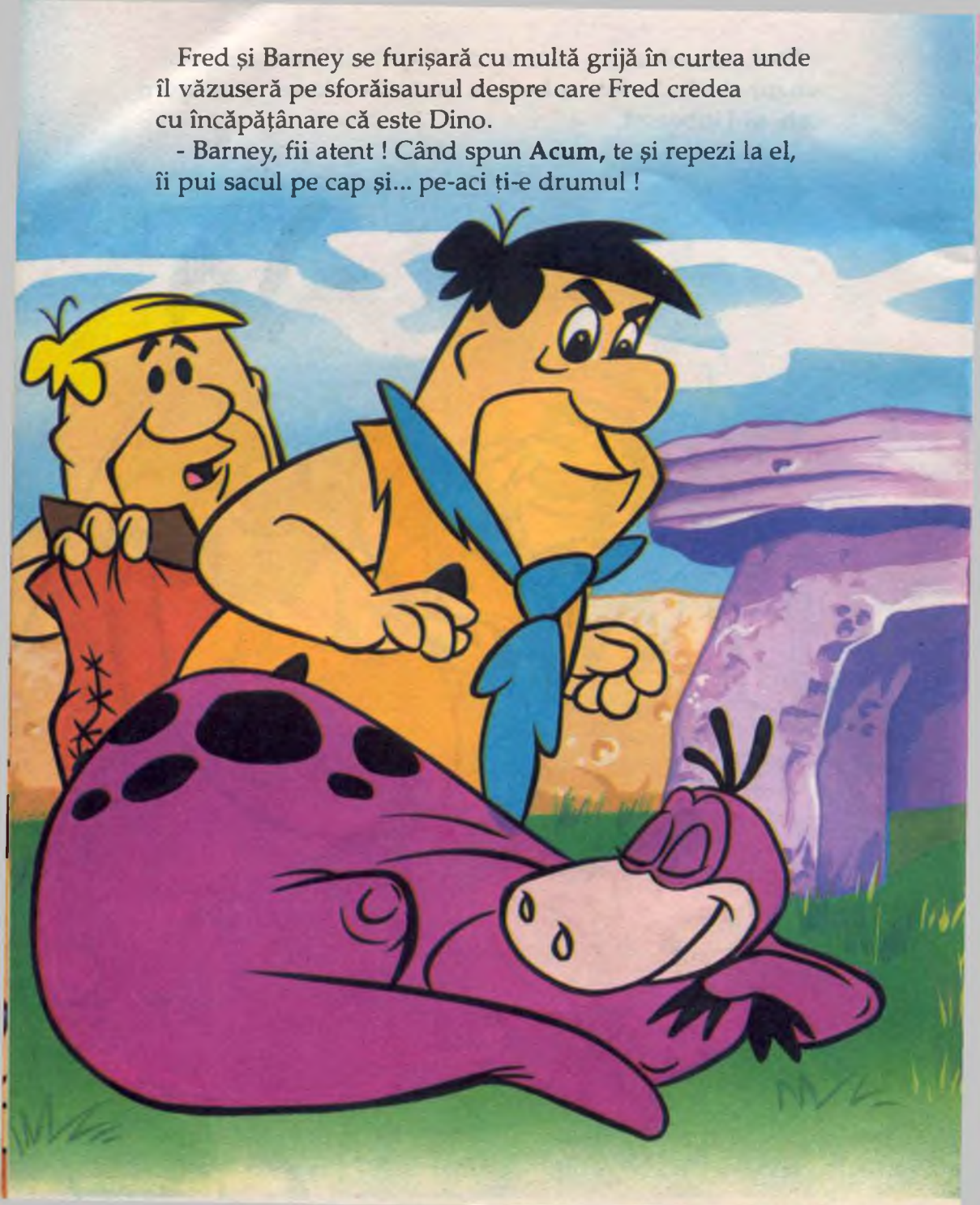

Așa și făcură ! Atâta doar că sforăisaurul începu să latre !

- Taci, te rog, Dino ! șopti Fred. Nu mai fi supărat pe mine ! Am venit să te salvăm !

Dar animalul urla tot mai tare și astfel se trezi și stăpânul lui.

- Ajutor ! Poliția ! Hoții ! striga omul din răsputeri, văzându-i pe cei doi care se îndreptau cu prada spre mașină.

- A mers strună ! spuse Fred fericit.

Fugeau cu bietul Rocky care se zbătea să scape din sac. La scurt timp, se auzi și mașina poliției care se apropia cu viteză de ei.

- Fred, cred că ne urmărește Poliția ! Trebuie să oprești ! spuse Barney. Fred opri cu inima grea.

- Sunteți arestați pentru că ați furat un sforăisaur domestic ! le spuse polițista.

- Dar eu nu am făcut decât să-mi iau înapoi sforăisaurul meu ! îi explică Fred.

- Sper că ești sigur de asta, Fred, fiindcă dacă nu este așa, am încurcat-o rău de tot !

- Ține-ți firea, Barney ! Sigur că e el ! Ți-am spus doar, **dacă nu este Dino, voi dormi două săptămâni în cușca lui !**

Dar polițista nu îl crezu pe Fred și...

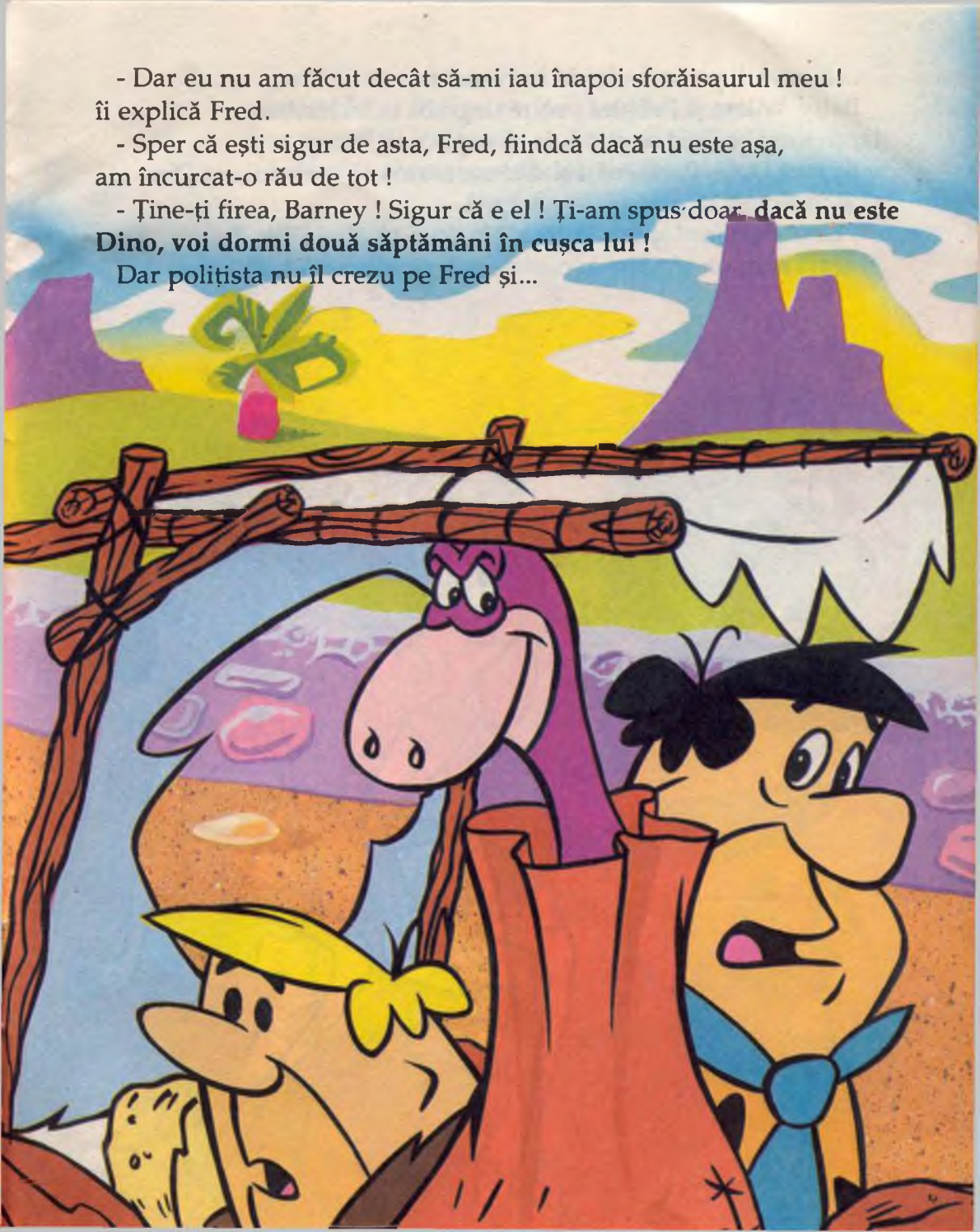

... îi azvârli pe amândoi în închisoare.

Betty, Wilma și Pebbles veniră degrabă la închisoare, iar în timp ce Fred se străduia să explice că Rocky e de fapt Dino, Pebbles își și dăduse seama că acela nu era Dino al ei și începuse să plângă dezamăgită.

- Uite, Pebbles ! spuse Wilma. Nu crezi că ăla-i Dino ?! și arătă spre un sforăisaur care privea pe fereastra închisorii.

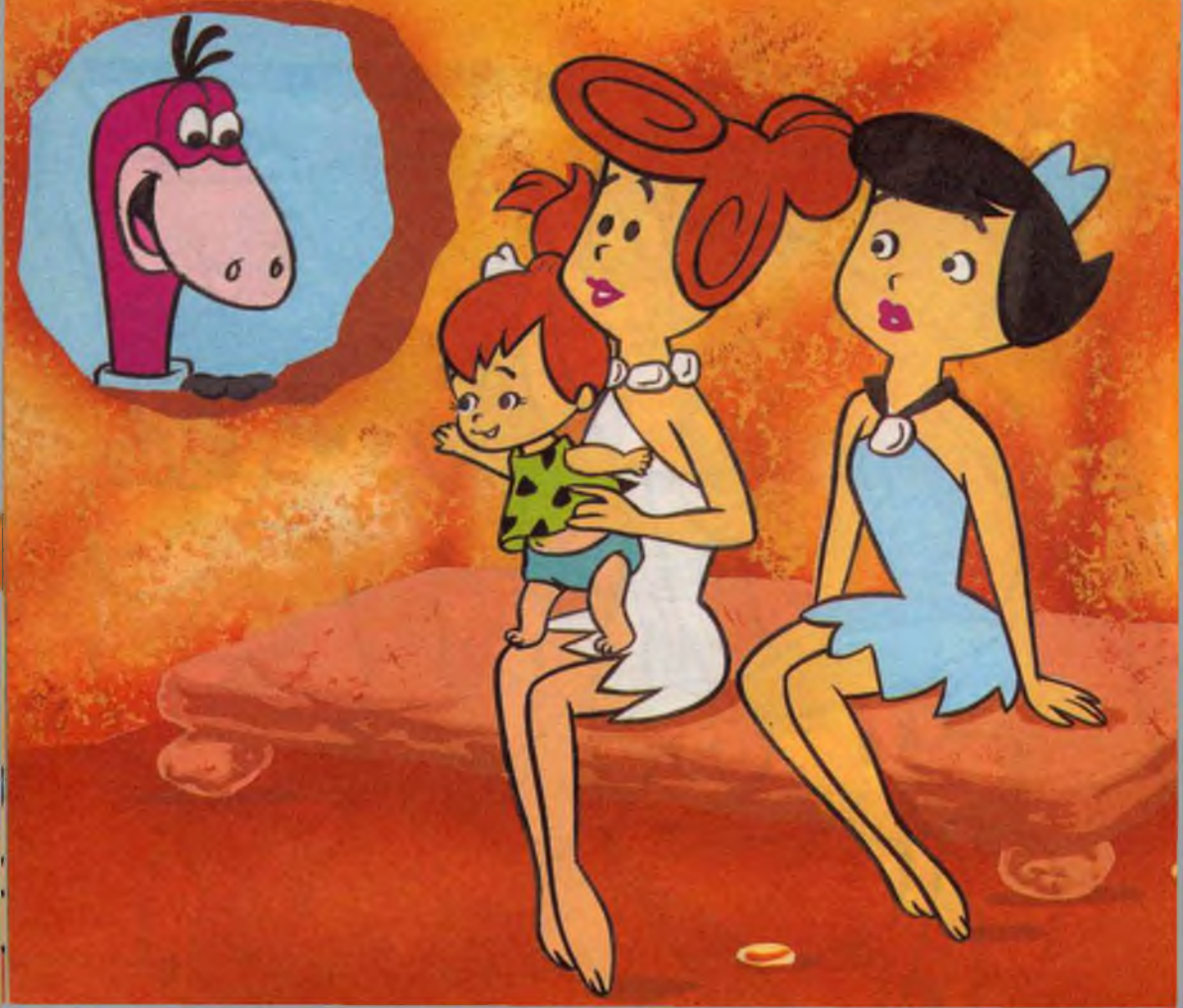

Și era Dino într-adevăr !

Întâmplător trecuse pe lângă sediul Poliției și o văzuse pe Pebbles.

Amândoi nu mai puteau de fericire !

Cu toții erau fericiți că Dino era din nou acasă !

Fred își ținu promisiunea și, două săptămâni, dormi în cușca lui Dino ! Și astfel, patul moale și cald al lui Fred îi rămase lui Dino !

Închipuiți-vă ce fericire pe Dino !

În colecția
HANNA-BARBERA JUNIOR
au mai apărut:

Piscina cu bucluc

Nimeni nu-i ca Dino !

Hanna-Barbera

FAMILIA FLINTSTONE

Nimeni nu-i ca Dino !

Lei 1200

ISBN 973-9151-74-4